Ἕρμις. Ἠδωνοί.

390

Ἑρμέων. Ἀμφίπολις.

705. Ἀνθιπάτρου.

Ἀνθολ. Παλατ.
Lib. Diodori
Τ. Β. σ. 409

Ἑρμείνι γ μεγάλῳ πεπολισμένον ἑλληνοπόντῳ
πρίν Ἠδωνῆς Θρῆκες, Ἀμφίπολις
οἰκεῖ σοι Λιδωνὴς Βρεσγωνίδας ἰσχυρὸν
μέγας, γ πολλαῖς πάρεστι κάκιστον ὀδυνῶν
νῦν δὲ τοῦ Ἀγνίδος μεγάλου ἔργον τῶν ἀγαθῶν
πρόχεις τὸ ἀμφιθέσεως δ[illegible] ἐν πόνων. »

Lemma: Ἀνθιπάτρου. Λείπει δὲ [illegible] ὀνόματος ἐπι-
γεγραμμένου. Gallice vertit vertit et illustravit Boivin.
Memoir. Acad. Inscript. t. II. p. 294 » B. Amphipolim urbem
olim dictam allegitur et Lugt — ἡ. πεπολισμένα Cod.
editur πεπολισμένον, quod commode referitur ad πρίονος
opus erat πεπολισμένῳ scribi cum Bentleio. Sed dativus et
ne praepositione cum hoc verbo admitti nequit; vera
scriptura debetur Stichero Philolog. 1849 p. 486 qui πεπο-
λισμένῳ in, addens: Ex hoc quoque loco facilentur constat
omnem superiorem partem maris Aegaei ad littora Tha-
ciae dictam fuisse Ἑλλήσποντον. Fretum vero et angustiae
dicunt Ἕλλης πόρος vel πορθμός » — Ἠδωνῶν
et ἀγνιθέσ Codex corr. Bentlee Amphipolis dictus mo-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Pag. 13. Ἀδωνοι.

numentum Phyllidi extructum. Quae Edonorum apud Thracas regina Demophoontem Thesei filium, ex bello Trojano redeuntem, domi suae recepit. Sanè post ille iter persequitur, pollicitus se, rebus suis compositis, rediturum ad eam esse. Qui die constituta quem non venisset, illa eo die desiperet novies ad littus cucurrisse, unde ille locus Εννεαοδοὺς vel Εννεα ὁδοὶ appellatus est. Tum desiderio mariti vitam suspendio fecerit et ad Phyllidem sepulta est. Vid. Meziriac. ad Ovid. Epist. her. t. II p. 124. Sepulcrum puellae [illegible] commemorat Callimachus 213 sqq. [illegible] conditum loci nomen accepit, postea Appiae is [illegible] datum est; unde apparet eas hic ἀρχὴν vocetur. — 3 ἀνδρώνας Cod. correxit Brill. In fine versus Cod. cum Wesseling Ἀδωνιν est Dianae epithetum proprio nominis loco et solet in his positum. Sapho supra VI ep. 269 Ἀδωνία μὲ κόρα Πάφου ἀνάσσεις Βορρᾶς. Steph. Byz. Ἀδώνιον, χωρίον Λακωνικῆς. . . ἀφ' οὗ καὶ Ἀφροδίτη Ἀδωνία. Ἔστι δὲ Διανα Βραυρωνία ἀπὸ Βραυρῶνος τῆς Ἀττικῆς, ἣν τὸν τόπον ἄλσος ἱερὸν καὶ ἄγαλμα κεκοσμηκέναι φασὶν. - - -